

ROB

EDITIE LIMBURG | Het eerste lifestyle magazine van Moonen Bouw BV en Moonen Bouwkundig Advies BV

A man with short brown hair and glasses, wearing a dark blue jacket over a white shirt and dark jeans, is sitting on a metal structure. He is smiling and looking towards the right. The background is a wall made of red and brown bricks.

“Ik houd
van
muggenzifters.”

Rob Moonen, bouwkundige en ondernemer

- > Jan Moonen: “Vroeger bibberde ik als ik met een advocaat of een arts te maken had. Nu niet meer.” p.17
- > Familie Van Marwijk: “Dit huis moest in één keer helemaal goed zijn, dus we namen geen risico’s.” p.22
- > Interieurarchitect Max van Beers: “Voed je kinderen op in plaats van je huis vol Ikea meubels te zetten.” p.30

Rob Moonen

Rob Moonen runt een bureau voor bouwkundig advies en een bouwbedrijf voor Zuid-Limburgse particulieren en bedrijven in het hogere segment. Zijn visie op onderwerpen als krimp in de regio, gezonde groei en personeelsmanagement passeren de revue.

>p.20

Jan en Lucy Moonen

Een vader die bezeten is van de bouw en een moeder die Rob dagelijks naar voetbaltraining bracht. Jan en Lucy Moonen blikken terug op meer dan 40 jaar werken in de bouw en op de jeugd van Rob.

>p.17

INHOUD

4. **Mijn ding**
5. **Column**
Rob Moonen
6. **Zo vader, zo zoon?**
Dubbelinterview Jan en Rob Moonen
8. **In veertien weken een perfect afgewerkte aanbouw**
Een gesprek met Patrick en Natasja Vroomen
14. **Moonen-medewerkers aan het woord**
16. **Column**
Leyla Moonen
26. **Met zijn drieën op de steiger**
Ruud Moonen over de bouwgenen in de familie
29. **Nieuw jasje**
De nieuwe huisstijl van Moonen
39. **Op vakantie in stijl**
Hoteltips van Rob en Leyla Moonen
40. **Rob Moonen vertelt over zijn persoonlijkheid en privéleven**
42. **Naar de dokter zonder zenuwen**
Huisarts Harry Bastiaens toont trots zijn praktijk
46. **Een dag uit het leven van Rob Moonen**
48. **Kort-kort-kort**
49. **We doen het met Moonen of we doen het niet**
Rolstoeltennisster Sharon Walraven over verbouwen, tuinieren en Jan
54. **Alle verbeterpunten komen vanzelf boven**
Rob Moonen en Jérôme Meertens over kwaliteit en veiligheid
55. **Mijn kunst**

Fam. Van Marwijk

De bouw van het huis in Meerssen moest in één keer goed zijn en voorzien van alle gemakken.

>p.22

Max van Beers

De eigenzinnige interieurarchitect Max van Beers vertelt openhartig over zijn favoriete opdrachten, lastige klanten en de samenwerking met Moonen.

>p.32

**Draaifauteuil Corona EJ5
Erik Jørgensen**

“Deze stoel is zo tijdloos, die heb ik over tien jaar nog in mijn huis staan.”

Rob, moet dat nou?

Voor u ligt een magazine met de naam Rob. Eerlijk gezegd was mijn eerste gedachte bij die titel: het gaat toch niet om mij? Met het magazine wil ik laten zien waar we voor staan, wat ons anders maakt en wat onze drijfveren zijn. U ziet het al: ik heb het meer over 'wij' dan over 'ik'. Ik ben weliswaar alleen begonnen, maar ons team bestaat inmiddels uit vijftien medewerkers, stuk voor stuk mensen met veel hart voor de zaak. Dus alleen doe ik het allerm minst.

Toch heet dit magazine Rob. Het had natuurlijk ook Moonen kunnen heten of een mooie titel mee kunnen krijgen als Bouwen = Vertrouwen. Maar nee, het is Rob geworden.

Bij een magazine dat Rob heet, hoort een terugblik op de ontstaansgeschiedenis. Een kijkje in de keuken van het bedrijf, maar ook een beeld van mijn persoonlijke leven. Logisch, want mijn vrouw Leyla is degene die het mogelijk maakt dat ik zo intensief met mijn werk bezig kan zijn. Maar ook dat ik af en toe de nodige rust neem.

Het moet gaan over de hoge kwaliteit die ik wil leveren. En dan kom je automatisch op mijn vader uit. Hij heeft mij geleerd wat kwaliteit eigenlijk is en dat het gaat om de details.

En ja, zo'n magazine wilde ik graag maken. Dat past bij mijn manier van werken en hoe ik in het leven sta. Geen half werk, af en toe zelfs een beetje muggenziften. Iets wat kwaliteit uitstraalt, diepgang heeft en vertrouwen wekt. Het product dat we leveren is niet gemakkelijk tastbaar te maken, maar met dit magazine komt het wel meer tot leven.

Dáárom heet dit magazine Rob.

Ik wens u veel leesplezier.

Zo vader,

Een dubbelinterview met Jan en

Waarin lijkt Rob op u?

Rob heeft dezelfde drive in zijn werk als ik. Hij wil alleen maar hoge kwaliteit leveren en is bereid daar lange dagen voor te maken.

En wat maakt Rob anders?

Rob is wat zachter van karakter, hij zal bijvoorbeeld nooit gaan schelden. Ik kan nog wel eens flink uit mijn slof schieten als het niet gaat zoals ik wil.

Is het niet lastig om samen te werken als vader-zoon?

Eigenlijk niet. We hebben vooraf een goed gesprek gehad over de rolverdeling. We hebben gewoon een goede klik, het samenwerken gaat bijna geruisloos.

Waar bent u het meest trots op als u naar Rob kijkt?

Als klanten tegen mij zeggen: je hoeft vanmiddag niet te komen, Rob komt, ga jij maar lekker golfen. Ik kan het dan ook echt met een gerust gevoel loslaten, want ik weet dat het ook echt goed geregeld is.

Als u Rob een advies mocht geven, wat zou dat dan zijn?

Blijf focussen op datgene waar we goed in zijn: meer verbouwen dan nieuwbouw.

zo zoon?

Rob Moonen

Waar in lijk je op je vader?

In het harde werken. We weten allebei van geen ophouden.

Wat maakt jou anders?

Ik word anders kwaad, ik blijf rustig, laat me niet gaan. En ik toon wat meer interesse in het privéleven van mijn werknemers, bijvoorbeeld bij verjaardagen en na terugkomst van vakantie.

Is het niet lastig om samen te werken als vader-zoon?

We hebben bijna nooit woorden, de afspraken zijn gewoon duidelijk. Alleen als mijn vader op kantoor komt en hij begint te schelden, grijp ik in. Maar dan hoeft ik hem maar aan te kijken en dan weet hij al genoeg.

Waar ben je het meest trots op als je naar je vader kijkt?

Iedereen die mijn vader kent heeft een enorm respect voor zijn continue inzet en kwaliteit. Daar ben ik trots op en op het feit dat hij alles zelf vanuit niets heeft opgebouwd. Dat is bij mij anders: ik heb natuurlijk heel veel aan hem gehad in die beginperiode en nu nog.

Als je je vader een advies mocht geven, wat zou dat dan zijn?

Gewoon blijven doen zoals hij het nu doet. Het past bij hem en daar hoeft niets aan te veranderen.

In veertien weken een perfect afgewerkte aanbouw

De klassieke voorgevel doet niet vermoeden dat ik op het punt sta een woning met Moonen signatuur te betreden. Ik vraag me even af of ik wel het juiste adres heb gekregen. Dan komt Patrick Vroomen aanlopen met zijn Jack Russell en nodigt me uit om binnen te komen. Zodra ik over de drempel stap is het direct duidelijk: ik bevind mij in een woning waarin de visie van Rob Moonen tot in de finesses terugkomt. Alles ademt Moonen: de luxe materialen, het kleurgebruik en de lijnvoering die keuken, woonkamer en tuin tot één geheel maakt. >

*“We hadden geen zin
om een jaar
in de troep te zitten.”*

“Dat vind ik nou juist fijn.” vertelt Patrick. “Als je langs ons huis rijdt, zie je daar nog niets aan af. Het is een klassiek huis uit 1938 zoals er meer zijn in deze straat en niets verradt ons bijzondere interieur. Ook de extra ruimte die de aanbouw ons heeft opgeleverd is voor iedere bezoeker verrassend.” Natasja Vroomen staat daar zelf ook nog steeds van te kijken. “Toen de muren van de aanbouw nog niet stonden en de lijnen alleen nog maar uitgezet waren op de grond, dacht ik: eigenlijk helemaal niet zo groot, die aanbouw. Pas toen de muren stonden kon ik me een goede voorstelling maken. En als je in andere huizen op bezoek komt, realiseer je je des te meer hoe heerlijk ruim de woning eigenlijk is.”

Veertien weken

Het duurde een hele tijd voordat de Welstandscommissie van Gemeente Heerlen goedkeuring gaf voor de aanbouw. Patrick: “We wilden uitbouwen aan de rechterzijde van ons huis, maar dat mocht niet, omdat het aanzicht van het huis dan heel anders zou worden. Toen hebben we voorgesteld daar een terras met overkapping te maken en de aanbouw aan de achterzijde van de woning te plaatsen. Dat mocht wel. Inmiddels waren we een jaar verder. We wilden vervolgens echt tempo maken, hadden geen zin om een jaar in de troep te zitten. In veertien weken tijd is het hele project toen gerealiseerd en ze boekten iedere week enorme vooruitgang. Dat had ik nog niet eerder zo gezien.”

Goed plannen en glad stucen

Die snelle, soepel draaiende organisatie is dan ook wat Patrick kenmerkend vindt aan de werkwijze van Moonen Bouw. “Bij bouwen komt het aan op een goede logistieke planning. De levering van materialen, de inzet van mensen en de opeenvolging van werkzaamheden: dat moet allemaal perfect aansluiten. Rob en Jan kunnen dat als geen ander. En als je dan ook nog gebruik maakt van zeer ervaren vakmensen heb je niet alleen de snelheid, maar ook de kwaliteit te pakken. Nico heeft hier de wanden zó glad gestuct, dat is formidabel. En Jan stelde de RVS lijst voor die we nu om de wand met de haard hebben. Hij heeft door de jaren heen zoveel kennis opgebouwd, waardoor hij je moeiteloos kan adviseren.”

Platje van Matje

Patrick en Natasja hoeven niet lang na te denken over de vraag wat het meest bijzondere plekje in huis is. Patrick vertelt: "Ik was zelf aan het werk tijdens de verbouwing, terwijl mijn vader twee straten verder woonde en meer dan genoeg tijd had om alles nauwgezet te volgen. Niets ontging hem, hij sliep hier praktisch. Toen er nog wat stenen over bleken te zijn, heeft hij zelf een extra terras gemaakt. Als oud-mijnwerker is het natuurlijk ondenkbaar dat je dat ongebruikt laat." Natasja: "We noemen dat terras het Platje van Matje. Toen hij was overleden, hebben we een speciaal plekje voor hem gecreëerd."

Thuis op vakantie

Natasja heeft nog genoeg wensen als het op het huis aankomt: "ik zou de gehele benedenruimte in deze stijl willen doortrekken. En boven zie ik twee dakkapellen voor me met daarin een grote badkamer!" Patrick hoort het hoofdschuddend aan. "Dat gaat allemaal vast nog wel eens gebeuren, maar voorlopig vind ik het goed zo. We hebben hier alles: een heerlijk huis met een fantastische keuken en een geweldige tuin waar wij en de kinderen kunnen zwemmen en relaxen. Als ondernemer ben ik veel onderweg en overnacht vaak in hotels. Als ik vakantie heb, blijf ik het liefste thuis om echt te kunnen genieten van alles wat dit huis te bieden heeft."

Moonen-estafette

Alle Moonen-medewerkers aan het woord

Rob Moonen

Na ons eerste gesprek had je een bepaalde verwachting van het bedrijf. Is aan die verwachting voldaan?

Rik Willems

>Ja, ik had de indruk van een jong, dynamisch bedrijf waar ik veel tekenwerk zou gaan doen met mogelijkheid om door te groeien. Aan die verwachting is voldaan. Wat me opvalt, is dat alles wat verbeterd moet worden, ook direct wordt opgepakt.

Wat zou jij veranderen aan het bedrijf?

>Dat is vooral de prettige werksfeer. Jan Moonen heeft daar ook altijd voor gezorgd, dat de sfeer goed blijft onderling. Ik ga nu bijna met de VUT, maar werk nog steeds met veel plezier met alle jongens.

Math van Kessel

>Het hoge niveau waarop gewerkt wordt. Aan het bouwen zelf wordt veel aandacht besteed, maar ook aan de organisatie en voorbereiding. Opruimen is ook zoiets: zo netjes als wij werken, dat zie je niet vaak in de bouw.

Hoe kan de nieuwe lichting de werksfeer goed houden?

Je werkt al 20 tot 30 jaar samen met sommige collega's. Wat houdt jullie al zo lang samen?

René Henricussen

>Het begint bij plezier in je werk. En de wil om meer te leren van ervaren werknemers.

Hoe is het voor jou om samen te werken met mij, terwijl ik ook je vader ben?

Michael Henricussen

>Voordeel is dat je weet wat je aan elkaar hebt. Mijn vader is ook net wat intensiever bezig om me dingen te leren, dus ik kan het andere zoons wel aanraden.

Je hebt een cursus metselen gevolgd. Ben je van plan om daar nu mee door te gaan?

>Zo'n versierder ben ik niet hoor, ik heb een heel lieve vaste vriendin. En die is gewoon op mijn pad gekomen, dat gaat vanzelf!

Aaron Mulders

>De bouwstijl is moderner geworden en dat merk je aan alles: andere materialen, andere toepassingen en andere technieken.

Waar mag ik jou 's nachts voor wakker maken?

Volgens mij ben je een echte vrouwenversierder, hoe krijg je dat toch voor elkaar?

Jan Crapels

>Nou, laat mij maar lekker doorslapen hoor, dat zie ik 's morgens wel. Alleen als iemand echt problemen heeft en de nood aan de man is, dan mag je me natuurlijk altijd wakker maken.

Je werkte al meer dan 20 jaar samen met Jan Moonen bij Hobru en je werkt sinds het begin bij Moonen. Ben je nog van plan lang door te gaan met werken?

Mieke Boon

>Ik zeg altijd tegen mensen die daarnaar vragen: ik kom zelfs nog werken als ik met de rollator loop! Maar laat ik het zo zeggen: zolang het kan, blijf ik graag werken bij Moonen.

Wat vinden jullie ervan dat Rob zo succesvol is met zijn bedrijf?

Ron Eversen

>Helemaal niets, ik vind het helemaal geweldig hier. Het hectische, geen moment rust, vind ik het leukst.

Hoe denk je dat het bedrijf er over 5 jaar uitziet?

Jan Moonen

>Dat was de Oogkliniek in Maastricht. Er was een strak tijdschema en er werden heel specifieke eisen gesteld. Dat maakt het complex en uitdagend.

Wat vind jij het meest kenmerkend aan het werken bij Moonen Bouw?

>Moonen Bouw wordt steeds moderner door de komst van nieuwe jonge mensen. Klanten worden steeds kritischer en dus kost het nog meer energie om te voldoen aan de wensen van de klant. En technologie bij het bouwen is dan nog belangrijker.

Aan welk project heb je met het meeste plezier gewerkt?

Ramon Wachelder

Mario Giesen

>Zeker, ik ben erg blij dat ik die kans op deze leeftijd heb gekregen en vind het ook leuk om te doen.

Wat zou jij nog willen leren?

>Ik zou ook willen leren metselen. Uitzetten en tekening lezen zijn andere dingen waarin ik me wil verdiepen.

Jij bent net als ik timmerman, alleen met veel meer ervaring. Wat kan ik nog van jou leren?

Bert van Gaal

Ron Bruls

>Ik zou het niet weten, Ron doet zijn werk gewoon goed. Ron doet meer het grovere werk en ik ben van het fijne spul, wie weet kan hij dat fijne werk nog eens van me leren.

Jij bent een van de eerste medewerkers. Wat vind jij de grootste verandering van Moonen Bouw ten opzichte van de start?

Wim Wensink

Johan van Kessel

>Daar zijn we heel trots op! Het is een knappe prestatie, vooral op zo'n jonge leeftijd. We helpen hem in het bedrijf met poetsen en klussen, zo ben je net even extra betrokken.

Denk je dat een of beide dochters het bedrijf ooit zullen overnemen?

>Mijn ouders hebben me nooit gedwongen om de bouw in te gaan of voor het ondernemerschap te kiezen. Ik wil dat mijn dochters zich ook vrij voelen te kiezen voor een vak wat hen interesseert. Maar ik vind het natuurlijk wel leuk als het gebeurt. We zullen wel zien.

Sadi en Wies Sarisin

Rob Moonen

Een man met een gewone baan

Ik vraag me wel eens af hoe het is om een man te hebben met een gewone baan. Een man die 's ochtends om acht uur zijn boterhammen in zijn koffertje stopt, in de auto stapt en dan rond zes uur weer thuis komt, met een lege broodtrommel. Dan gaan we 's avonds natuurlijk na het eten samen op de bank tv-kijken als onze kinderen naar bed zijn. We beginnen met De Wereld Draait Door, dan nog een serie en ronden af met een film. Om elf uur gaan we naar bed, want morgen is er weer een dag.

De werkelijkheid is anders: Rob staat vroeg op, want voordat hij onze dochter Aylin naar school brengt wil hij alvast een paar uurtjes werken. Hij komt thuis eten, maar is er dan meestal weer snel vandoor om nog wat klanten te spreken of hij gaat voetballen. Samen tv-kijken doen we niet veel, want series volgt hij niet en ik sta niet te springen om praatprogramma's en sport te kijken.

Dan komt het moment van vakantie. We gaan lekker uitrusten in een luxe hotel in Turkije. Niets moeten, gewoon lekker zonnen, zwemmen, eten en relaxen. Het is bouwvak, het werk ligt stil, dus Rob wordt niet steeds gebeld en we hebben echt alle tijd voor elkaar. Heerlijk! Maar na drie weken weet ik weer waarom ik het ook prima vind om een man te hebben die misschien niet zo'n gewone baan heeft. Ik begin een beetje ongedurig te worden van al die aandacht en van al het niks moeten. Ik wil wel weer eens helemaal alleen zijn en lekker aan de slag gaan. Ik ben weer toe aan de hectiek van ons dagelijkse leven!

En die series? Die kijk ik 's avonds gewoon zonder Rob. Want zeg nou zelf, Gooische Vrouwen moet je toch niet met je man kijken?

A handwritten signature in blue ink that reads 'Layla'. The signature is stylized with a long horizontal line extending from the bottom of the 'y'.

Bezeten door de bouw

Jan en Lucy Moonen blikken terug op meer dan 40 jaar bouwen

Als je Jan en Rob Moonen samen ziet werken, zou je denken dat ze nooit anders hebben gedaan. En in zekere zin klopt dat ook: Jan Moonen was zo bezeten door de bouw, dat de zoons Rob en Ruud al van kleins af aan intensief betrokken waren bij het vak. >

Beton

Jan en Lucy Moonen hebben een hoop herinneringen aan de jonge jaren van de twee zoons. Jan: "Ruud en Rob speelden mijn telefoongesprekken na. Wij hoorden ze dan zeggen: 'Verdomme, waar blijft dat beton nou?' De juffrouw op school wist ook precies wanneer we ons huis weer aan het verbouwen waren, want dat vertelden ze in geuren en kleuren. Toen ze wat ouder waren gingen ze meewerken in de bouw. Ruud wilde dan ook per se meeschaften met de bouwvakkers en moest precies zo'n thermoskan hebben als zij. Hij vond dat prachtig." Lucy: "Ze hadden zelfs geen tijd voor het ophalen van hun rapport aan het eind van het schooljaar, want dan zaten ze al weer op de bouw. Vroegen ze aan mij: 'Mam, wil jij die voor me halen?' Ruuds diploma voor het atheneum heb ik dus ook maar opgehaald."

Opluchting

Jan Moonen was er zelf ook al vroeg bij: hij koos bewust voor de bouw op de ambachtsschool en begon op zijn zestiende bij zijn oom voor bouwbedrijf Hobru te werken. Dat werd na meer dan 35 jaar overgenomen door BAM. Jan Moonen creëerde een soort eigen bedrijfje binnen BAM, waarbij vooral de kleinschalige verbouwingsprojecten van particulieren of kleine bedrijven werden belegd. Rob was inmiddels al vijf jaar bezig met zijn bedrijf in bouwkundig advies en zag dat een eigen bouwbedrijf een mooie aanvulling zou zijn. Hij besloot BAM te benaderen met het verzoek om het onderdeel van Jan Moonen en zijn team volledig over te nemen. Rob liet zien mooie opdrachten te hebben en bood het personeel veel zekerheid. Zekerheid die BAM niet zou kunnen geven. BAM ging dan ook akkoord en Moonen Bouw was een feit. Dat was een hele opluchting voor Jan: "Met een aantal mensen werk ik al meer dan 30 jaar samen. Toen Rob het bedrijf overnam, wist ik dat voor deze mensen goed gezorgd zou worden en was de zorg voor mijn team een stuk minder."

Winning team

Ook voor Rob zelf was het werken met een goed op elkaar ingespeeld team onder leiding van zijn vader een gouden greep. Jan: "Al deze mensen zijn stuk voor stuk vaklui en doen hun stinkende best. We hebben regelmatig een jaar met een ziekteverzuim van nul procent. Deze mensen voelen zich zeer verbonden met het bedrijf, twee mensen hebben zelfs hun zoon bij ons als medewerker geïntroduceerd." Naast een soepel opererend team is ook het bestaande netwerk van Jan Moonen van groot belang geweest: "Ik had zo veel ervaring opgedaan en mensen wisten dat ik heel precies ben in mijn werk. Klanten

droegen me dan ook op handen, wat ik zei was heilig. Dus bij een volgende verbouwing wilden ze graag weer Jan Moonen hebben."

Betalen in natura

Ondanks dat Jan Moonen voor opdrachtgevers werkte die wel wat te besteden hadden, ontving hij de betaling soms ook in natura. "Ik had een opdracht gedaan voor kunstenaar Charles Eyck. Na afloop gaf hij me een tekening mee bij wijze van betaling en zei me dat ik die mocht laten inlijsten op zijn kosten. De lijstenmaker herkende het kunstwerk en bood mij 800 gulden voor de tekening! We waren toen een paar jaar getrouwd en wilden graag nieuwe zonwering voor ons huis, dus ik dacht: mooi, daarmee kan ik mijn zonwering wel bekostigen." Lucy dacht er echter anders over: "Ik wilde die tekening houden, hij had er hard voor gewerkt. En het was toch bijzonder om zo'n originele tekening te krijgen. Zo hebben we door de jaren heen heel wat kunst verzameld!"

Bibberen voor een advocaat

Jan en Lucy Moonen zijn overduidelijk apetrots op beide kinderen. Jan: "Als we naar bed gingen en Rob dan nog bouwtekeningen aan het maken was voor zijn opleiding, zei Luus tegen hem: 'ga toch lekker slapen'. Maar ik vond dat juist goed, dat vlijtige zie ik graag. Ik zeg altijd: niet iedereen kan even slim zijn, maar hoe hard je werkt heb je zelf in de hand. Het leven heeft mij enorm ontwikkeld. Vroeger bibberde ik als ik met een advocaat of een arts te maken had. Nu niet meer; ik ben een goede aannemer en daar mag ik trots op zijn."

Vaderrol

"Ik was eigenlijk geen vaderfiguur voor mijn zoons, ik was zo veel weg. Gelukkig kon Lucy daar goed mee omgaan." Lucy reageert: "Het was toen ook een heel andere tijd. Op zaterdagavond hadden we altijd de Grote Gezellige Avond: met het hele gezin waren we dan samen. Toen wij een paar keer afspraken met vrienden op die zaterdagavond hadden gemaakt, sprak Rob ons hier op aan. Hij was toen een jaar of twaalf. Hij vond het niet netjes dat we ons niet aan de afspraak hielden. Daarna was die Grote Gezellige Avond weer heilig." Ondanks dat Jan niet veel thuis was, is de onderlinge band tussen vader en zoons nog steeds hecht. "We houden alle drie van voetbal en zijn dan ook eens samen naar Manchester en Barcelona geweest voor een weekendje voetbal kijken. Dan hebben we ook echt lol, als mannen onder elkaar."

*“Vroeger bibberde ik
als ik met een advocaat
of een arts te maken had.
Nu niet meer.”*

Wat zegt Rob Moonen over...

...de start van de onderneming

Voordat ik begon heb ik twintig ondernemers gesproken, ook ondernemers waarvan ik vond dat ze het níet goed deden. Dat leverde mij veel nieuwe inzichten op; hoe ik dingen wilde gaan aanpakken, waarop ik wilde focussen. Dat heb ik herhaald toen ik begon met Moonen Bouw: ik heb veel ondernemers gesproken en bezocht om te leren van hun ervaringen. Dat kan ik iedereen aanraden die een nieuw bedrijf begint. Het gaat er niet om ideeën over te nemen of te spioneren, maar om helder te krijgen hoe die branche er uitziet en welke plek jij daarin wilt innemen. Dat moet bij je passen en dat moet je natuurlijk ook waar kunnen maken.

READY...
SET...
GO

...het bouwproces

Het mooie van bouwen is dat iets ontastbaars als een wens tastbaar wordt gemaakt. Het begint met het vertalen en vastleggen van die wensen en eisen op papier. Daar wordt het al iets concreter door. Dan volgt een 3D-ontwerp en een plan van aanpak. Dat is het moment waarop een klant enthousiast wordt en zin heeft om te starten. Daar hoort ook een offerte bij. Wij houden rekening met het budget en de prioriteiten die mensen stellen. Je zoekt dus altijd naar mogelijkheden om iets perfect te realiseren zonder het prijskaartje uit het oog te verliezen. Verder is bouwen 75% voorbereiding en 25% uitvoering, terwijl die 75% onzichtbaar is voor de klant. Alleen het resultaat van een goede of slechte voorbereiding merk je pas in de uitvoering.

...personeel

Al onze mensen hebben veel liefde voor het vak en oog voor detail. Het zijn daardoor ook een beetje muggenzifters. Ik houd wel van muggenzifters: dat maakt het bedrijf net even beter. Voor Moonen Bouwkundig Advies werk ik met afgestudeerde hts-ers, dat is het niveau wat je nodig hebt om onze projecten aan te kunnen. Voor Moonen Bouw is het een divers beeld, ik werf ze vooral via-via. Mensen die ons kennen, weten ook welk type medewerker ik zoek. We komen nu in een stadium waarin een aantal medewerkers met een zeer hoog kwaliteitsniveau over een paar jaar met pensioen gaat. Deze oude rotten leren onze jonge vakmensen de kneepjes van het vak. Alleen op deze manier kunnen we de kwaliteit die we nu hebben, ook in de toekomst waarborgen.

...groei van het bedrijf

Voor Moonen Bouw is het essentieel om gecontroleerd te groeien. Ik wil persoonlijke aandacht blijven geven aan mijn klanten en kwaliteit kunnen garanderen. Dat gaat alleen als die groei geleidelijk gaat en niet met grote sprongen. We richten ons nu vooral op particulieren en bedrijven in een straal van 50 kilometer rond onze thuisbasis Nuth. Op die manier kunnen we het logistiek ook goed behappen. Met Moonen Bouwkundig Advies is groeien minder ingrijpend, omdat alle medewerkers onder één dak werken. Dan is de aansturing makkelijker te organiseren. Wat de groei stimuleert is de vervlechting van deze twee bedrijven: we zijn een adviesbureau dat bouwt en een bouwbedrijf dat ontwerpt. Dat versterkt elkaar, zorgt voor een scherpe blik en voor continue verbetering en vernieuwing.

...krimp in de regio

Krimp is voor ons een kans, geen bedreiging. Krimp betekent minder nieuwbouw, maar de woon- en leefwensen van mensen veranderen wel. Langer leven én langer thuis willen blijven wonen, betekent dat het huis aan andere eisen moet voldoen. Of als je kinderen het huis uit gaan en je het huis meer wilt inrichten op comfort en gemak voor jezelf en je partner. Dat is met een verbouwing heel goed te realiseren. We focussen vooral op verbouwingen voor mensen en bedrijven met hoge kwaliteitseisen. Voor een groot deel gaat het om particulieren die tussen de 40 en 55 jaar oud zijn. Daar zit nog veel potentie, daar ben ik niet bang voor.

...de Moonen-stijl

Het gebruik van wit, grijs en zwart, strakke lijnvoering, bepaalde verlichting en armaturen die we veel toepassen: het zorgt voor een stijl die langzamerhand door mensen wordt herkend als de Moonen-stijl. Dat komt omdat we zijn begonnen met wat dicht bij onszelf staat. Maar vergis je niet: we werken ook met veel plezier aan prachtige klassieke jaren 30-huizen, voor ons hoeft niet alles modern te zijn. Wat je wel in vrijwel ieder project zult terugzien is het oog voor detail. En leg je twee foto's naast elkaar van vóór en van ná de verbouwing, dan zie je dat er meer rust zit in het gebouw. Je kunt er vaak niet je vinger op leggen waar dat precies door komt. Het is onze ambitie om de komende tijd meer innovatieve ontwerpen te maken, in samenwerking met architecten uit de regio.

“Ik houd wel van muggenzifters: dat maakt het bedrijf net even beter.”

...grote voorbeelden

Ik ben niet iemand met helden of idolen, nooit geweest ook. Er zijn wel mensen wiens vakmanschap ik zeer kan waarderen. Max van Beers is bijvoorbeeld zo iemand: ik heb enorm veel van hem geleerd en nog steeds steek ik veel van hem op. Ik houd van minimalistische interieurs, die toch leefbaar zijn en aanvoelen als een warme jas. Daar slaagt hij in. Verder denk ik aan Ruud en Erik: zij zijn met hun bureau MoederscheimMoonen Architects erg vernieuwend bezig. En daar komt hij weer: mijn vader is natuurlijk een voorbeeld als het gaat om kwaliteit in de bouw.

“Dit huis moest in één keer helemaal goed zijn.”

Stel je voor: je woont al jaren tot volle tevredenheid in het gezellige dorp Meerssen. Je hebt in verschillende huizen gewoond, maar een eigen huis laten bouwen is er nooit van gekomen. Totdat er een paar meter van je huidige woning een perceel te koop komt te staan. In gedachten zie je een droomhuis ontstaan. En als je het nu niet doet, doe je het nooit meer. Je besluit staat vast: we gaan een huis laten bouwen, helemaal naar onze wensen. De familie Van Marwijk nam de stap in 2007.

Als de familie Van Marwijk het erover eens is dat er gebouwd gaat worden, is een van de eerste vragen die rijst: hoe komen we aan de juiste partij om onze wensen te realiseren? Gelukkig kennen ze iemand die hen verder helpt. “Mijn vrouw had een goede kennis bij Janssen de Jong Bouw. Hij adviseerde ons een afspraak te maken met Rob Moonen en dat hebben we gedaan. Toen Rob hoorde van onze plannen raadde hij ons MoederscheimMoonen Architects aan om het huis te laten ontwerpen. Moonen Bouw zou dan vervolgens samen met Janssen de Jong het huis bouwen. We wilden eerst drie verschillende architecten een schets laten maken en dan beslissen wie het uiteindelijke ontwerp zou mogen maken. Maar de eerste indrukken waren zo goed, dat we daar vanaf hebben gezien. De schetsen toonden aan dat ze goed begrepen wat we wilden en ze presenteerden al in een vroeg stadium een maquette. Dat gaf ons heel snel een zeer compleet beeld. Ook het contact was vanaf de start erg prettig. Rob was

vanaf het eerste moment bij alle gesprekken aanwezig, zodat hij het ontwerp en onze wensen kon vertalen naar de realisatie.”

Gelijke hoogte

De ontwerpfase vraagt tijd. Ruim anderhalf jaar verstrijkt om alles volledig naar wens te krijgen en de bouw goed voor te bereiden. “Mensen zeggen wel eens: bouwen moet je drie keer doen voordat het goed is. Maar als je op je 55e begint met het bouwen van een huis, is dat geen optie. Het moet gewoon in één keer goed zijn. Dat betekent ook dat je meer tijd steekt in de voorbereiding. We hebben naast MoederscheimMoonen Architects ook een binnenhuisarchitect ingeschakeld die meedacht over het interieur. Alle details werden uitgewerkt, we namen geen risico's.” Een grote uitdaging blijkt het glooiende terrein waarop het huis is gebouwd. “In de eerste tekeningen werd dat opgevangen met allerlei trappen en keerwanden en een garage onder het huis.

Maar ik wilde het terrein juist zo veel mogelijk op gelijke hoogte houden, dat houdt het toegankelijk en praktisch. Ik heb het Erik Moederscheim daarmee dan ook niet bepaald makkelijk gemaakt.” Deze duidelijke wens wordt ingevuld door drie niveaus te creëren. In het souterrain bevinden zich een technische ruimte en twee luxe ruimtes. Via een trappenpartij wordt de leefverdieping op straatniveau bereikt. Daar is een kantoor, een zitkamer met tv-hoek en een ruime keuken- en eethoek met overdekt terras gesitueerd. Ook de garage met bijkeuken is op dit niveau gebouwd. Op de eerste verdieping bevinden zich de slaap- en badkamers, inclusief twee gastenverblijven.

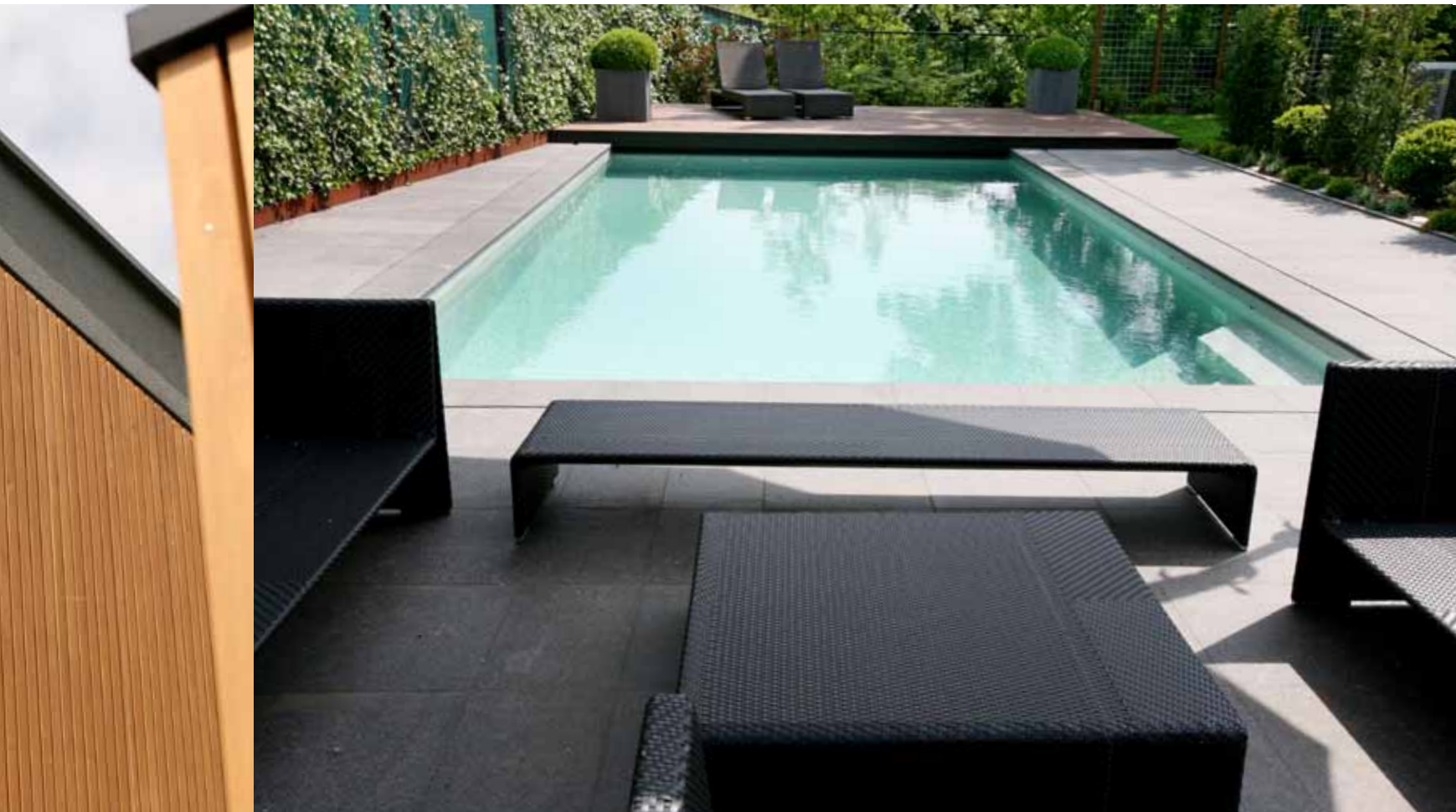
Het hele jaar buiten zitten

De verrassende materiaalkeuzes springen direct in het oog als je de woning ziet. De gevel is in verticale houten delen uitgevoerd in combinatie met lichtgrijs stucwerk. De natuurstenen bekleding en zwarte aluminium kozijnen geven de voorgevel een stevig silhouet. Door deze materiaalkeuzes door te trekken naar de garage aan de linkerzijde wordt deze optisch één met de woning.

“Het is een modern huis geworden met veel licht en ruimte. Ik voelde me er vanaf het eerste moment thuis. Marian en ik zijn allebei het liefst in de grote woonkeuken of het aangrenzende terras. Doordat het terras overdekt is kunnen we eigenlijk het hele jaar door buiten zitten en genieten van het uitzicht.”

Meerssen

Met een ruime graspartij omgeven door hogere begroeiing wordt de privacy gegarandeerd. “Privacy is voor ons natuurlijk erg belangrijk. We zoeken thuis echt de rust op. Daarbij is de ligging van het huis ideaal: als ik rechtsaf ga, ben ik zo in het dorp. En ga ik linksaf, dan loop ik het bos in.” De familie Van Marwijk is overduidelijk dol op Meerssen. “Je hebt hier alles: een station, twee snelwegen vlakbij, sportfaciliteiten, scholen en alle winkels die je maar nodig hebt. Het is goed te combineren met mijn carrière als voetbalcoach, dus ik denk niet dat we Meerssen ooit zullen verlaten. Het is hier gewoon erg prettig wonen. En met dit huis zijn we hier nog eens extra geworteld.”

Wennen aan techniek

Naast een mooi ontworpen huis met een slimme indeling, is het huis ook voorzien van alle technische gemakken. De uitgebreide audio-installatie zorgt voor een perfecte geluidskwaliteit in het hele huis. Verlichting en verduistering zijn volledig geautomatiseerd, zodat alles met één druk op de knop te regelen is. “Daar heb ik nog wel het meest aan moeten wennen. Ik ben niet zo technisch, dus het heeft even geduurd. Maar inmiddels kan ik alles bedienen!”

Bezoek van Jan Moonen

De familie Van Marwijk volgt de bouw intensief. “Elke keer als we thuis waren, gingen we even kijken bij de bouw, want we woonden destijds maar dertig meter verderop. En als we er niet waren, was er regelmatig telefonisch contact met Rob om zaken af te stemmen. We hebben Moonen Bouw leren kennen als een bedrijf dat zijn afspraken nakomt en dat netjes en snel werkt. We hebben geen ervaring met andere bouwbedrijven, maar kenners zeiden regelmatig dat het niveau van afwerking erg hoog was.

We konden het daarnaast zeer waarderen als Jan Moonen 's avonds nog even kwam kijken of de bouwplaats netjes was opgeruimd. Wat dat betreft echt onze complimenten aan alle mensen van Moonen Bouw die aan ons huis hebben gewerkt.”

Kwaliteit wint

Drie jaar na de start en terugkijkend op het hele traject is de familie Van Marwijk zeer tevreden over het resultaat. “Ik ben heel blij dat we die stap hebben gezet. Het was een ingrijpend traject, maar het is de moeite waard geweest.” Kwaliteit en service zijn wat hem betreft de twee pijlers waarop Moonen zijn toekomst kan bouwen. “Als ze niet verslapen in het leveren van een hoge kwaliteit en een heel goede service, zit het wel goed. Dat wint altijd.”

Met zijn drieën op de steiger

Je ziet goed dat het broers zijn, Rob en Ruud met hetzelfde donkere haar en dezelfde gelaatstrekken. Beiden kiezen als bouwkundige vol overtuiging voor het vakgebied van hun vader. De verschillen springen echter ook in het oog. Uiteraard de leeftijd: Ruud is vijf jaar jonger. Daarnaast oogt Ruud meer ontspannen, losser. Wat heeft het carrièrepad van deze broers vergelijkbaar en tegelijkertijd zo verschillend gemaakt?

Ruud kiest na het atheneum voor de hts; het praktische van de hts spreekt hem meer aan dan de universiteit. Daarna besluit hij alsnog te gaan studeren: bedrijfskunde, in Rotterdam. Na enkele leerzame jaren in Rotterdam besluit hij samen met oud-studiegenoot Erik Moedersheim een architectenbureau te starten. Het bedrijf is volop in ontwikkeling en realiseerde al diverse interessante projecten. Hoewel ook hier de liefde voor de bouw uit spreekt, lijkt de carrière minder strak uitgezet dan die van Rob.

Zou je ook iets anders kunnen doen dan architectuur?

"Ik zou best in een andere branche kunnen werken. Zolang ik maar geen rommel hoeft te leveren, een of ander goedkoop massaproduct. Mijn ambitie heeft alles te maken met mooie dingen willen maken, iets van hoge kwaliteit. Door mijn achtergrond heb ik een grote liefde en fascinatie voor de bouw ontwikkeld, maar voor mij is architectuur niet de enige manier om dit in te vullen. Robs voorkeur voor de bouw is meer uitgesproken."

Je kiest ook voor een andere regio. Je had ook in Limburg kunnen studeren.

"Ik wilde mijn mogelijkheden verkennen en vooral mijn eigen weg kiezen. Ik was ook nieuwsgierig naar het leven in de Randstad."

Je moeder kan zich daarmee wel identificeren, noemt jullie beiden avontuurlijk.

"Dat klopt, dat heb ik absoluut van mijn moeder. Ik denk dat mijn moeder sommige dingen die ik doe, ook wel had willen doen. In onze kinderjaren ging er veel aandacht uit naar Rob, omdat hij

dagelijks naar voetbal moest worden gebracht. Het heersende idee was: Ruud, die redt zich wel, dat komt wel goed. Dat vormt je ook op latere leeftijd, dan ben je ook wat meer gewend je eigen weg te zoeken. Anderzijds zei een vriend die mijn vader en mij samen meemaakte tijdens een concert: 'Je hebt geen flauw idee hoeveel jij op je vader lijkt.' Rob, mijn vader en ik hebben één ding gemeen: we weten alles naar onze hand te zetten. We kunnen best overleggen, maar uiteindelijk gebeurt het zoals wij willen."

Hebben jullie wel eens samen gewerkt?

"We hebben verschillende projecten samen gedaan, FC Hoensbroek was een van de eerste. Rob heeft ons toen gevraagd het gebouw te ontwerpen. We hebben met dat project veel publiciteit gekregen in de vakbladen. Die publiciteit speelde een belangrijke rol bij het binnenhalen van een ander bijzonder project: sportpark Zestienhoven. Dat hebben we ontwikkeld in opdracht van de gemeente Rotterdam. En we hebben het huis van familie Van Marwijk mogen ontwerpen, waarbij Moonen Bouw de uitvoering voor zijn rekening nam. Toen we daar met zijn drieën –Rob, mijn vader en ik– op de steiger stonden, vond ik dat een heel bijzonder moment."

Wat vind je van je vaders houding richting het bedrijf Moonen Bouw?

"Ik vind het groots dat hij het kan loslaten. Je ziet bij veel familiebedrijven dat de vaders belangrijk willen blijven en daarmee de ontwikkeling van een bedrijf afremmen. Hij beschouwt het altijd als een compliment aan Rob als klanten tegen hem zeggen: ga jij maar golfen, Rob heeft het onder controle. Maar het is ook een groot compliment aan hemzelf dat hij Rob die ruimte geeft."

En de advieskant?

“De vervlechting met advies is een grote kracht van Rob en zijn bedrijf: dat maakt het voor de klant heel efficiënt. Ook voor een architect is het heel prettig om te werken met een aannemer die zich kan verplaatsen in de architect.”

Kan het bedrijf ook te hard groeien, dat Rob het niet meer kan overzien?

Rob zal dat niet laten gebeuren. Hij zal zich dan eerder specialiseren in een bepaald segment. Ik zie dit dus meer als potentie om het bedrijf verder te ontwikkelen.”

In hoeverre is jullie manier van ondernemen verschillend?

“Ik run mijn bedrijf niet alleen, doe dat met een compagnon. Dat zorgt per definitie voor een andere manier van ondernemen: je overlegt meer, neemt samen beslissingen. Dat betekent dat je wel een andere route bewandelt dan je alleen zou doen. Rob overlegt wel met diverse mensen, maar wil absoluut zelf beslissen, er is maar plek voor één kapitein op zijn schip.”

Bespreken jullie dit soort dingen, vragen jullie elkaar wel eens om advies?

“Mijn bedrijf is nog niet zo ver als Robs bedrijf, maar langzamerhand begint het ook wat meer schaal te krijgen. Daardoor vinden wij elkaar steeds vaker op dat gebied. Toen ik net startte met het architectenbureau, zal hij wel eens gedacht hebben: we zien wel wat daarvan komt. Nu praten we niet alleen als broers, maar ook als ondernemers onder elkaar.”

Wat zou je hem adviseren voor de toekomst?

“Rob is soms ongeduldig. Sommige dingen hebben echter wat meer tijd nodig. Durf soms te twijfelen en de tijd te nemen om tot de best mogelijke beslissing te komen.”

Enkele projecten van MoederscheimMoonen Architects:

Project: Sportpaviljoen Hoensbroek Opgeleverd: 2007

Samen met Moonen Bouwkundig Advies werd een nieuw onderkomen voor FC Hoensbroek ontwikkeld. Het gebouw heeft een stoere en moderne uitstraling gekregen met veel aandacht voor de spelbeleving.

Project: Sportpaviljoen Zestienhoven Rotterdam Opgeleverd: 2010

Als gevolg van de vele publiciteit met het project in Hoensbroek kreeg MoederscheimMoonen Architects de opdracht voor een sportpaviljoen in Rotterdam. Kenmerkend voor het gebouw is het groene talud en het riante overstek dat in de avonduren oplicht als een lampion.

Na tien jaar Moonen Bouwkundig Advies en vijf jaar Moonen Bouw werd het tijd voor een nieuwe huisstijl. In de 'oude' stijl werden de twee bedrijven apart van elkaar gepresenteerd, ook al waren de logo's duidelijk aan elkaar gelieerd. In de nieuwe stijl is dat anders: twee bedrijven komen samen in één logo. Het visualiseert duidelijk de vervlechting van de dienstverlening, de kracht van het merk Moonen: een bouwbedrijf dat ontwerpt en een adviesbureau dat bouwt.

Nieuw jasje

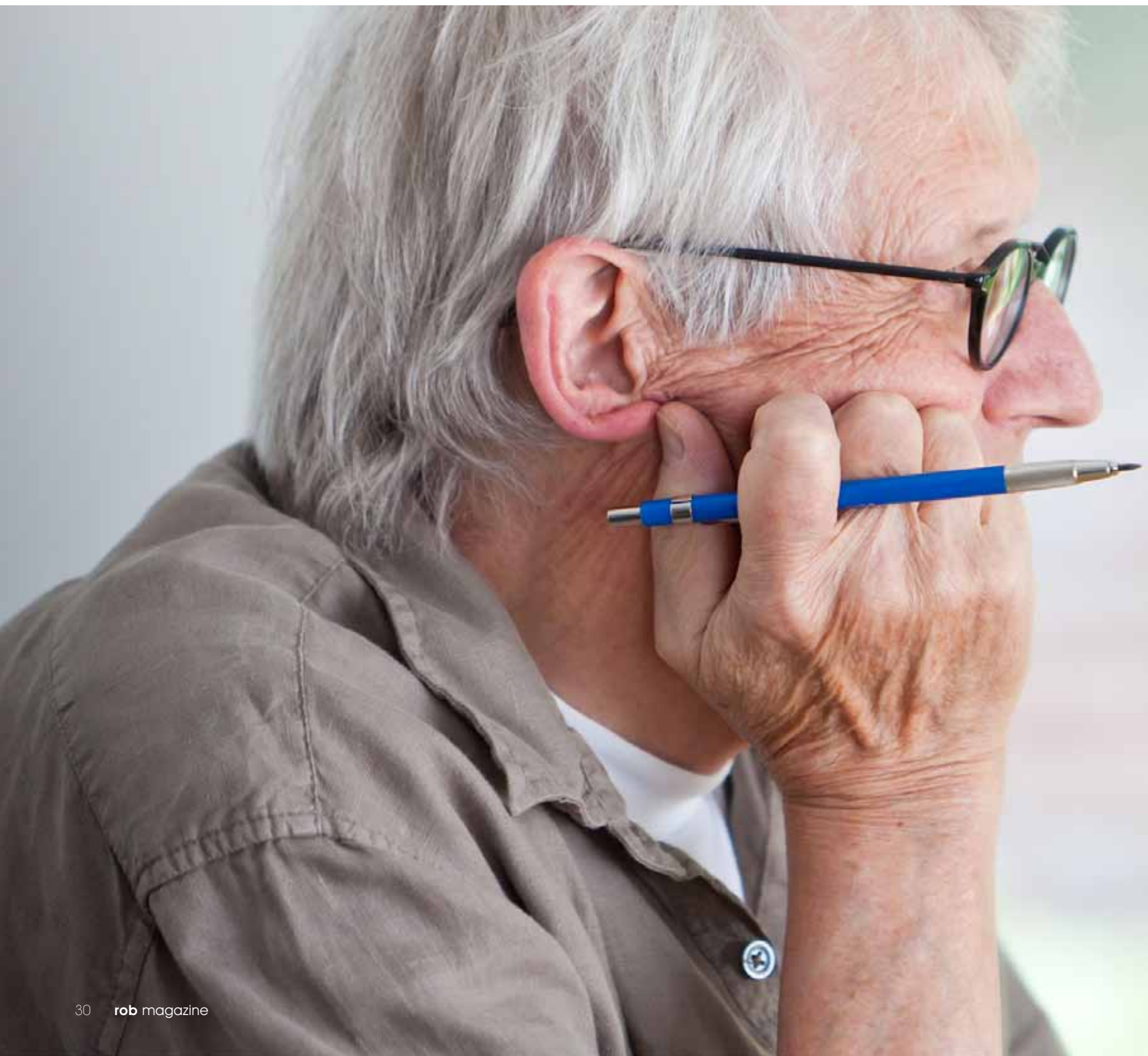
moonenbouwkundigadvies

moonenbouw bv

> Van twee aparte bedrijven met twee logo's naar twee onlosmakelijk verbonden bedrijven met één logo.

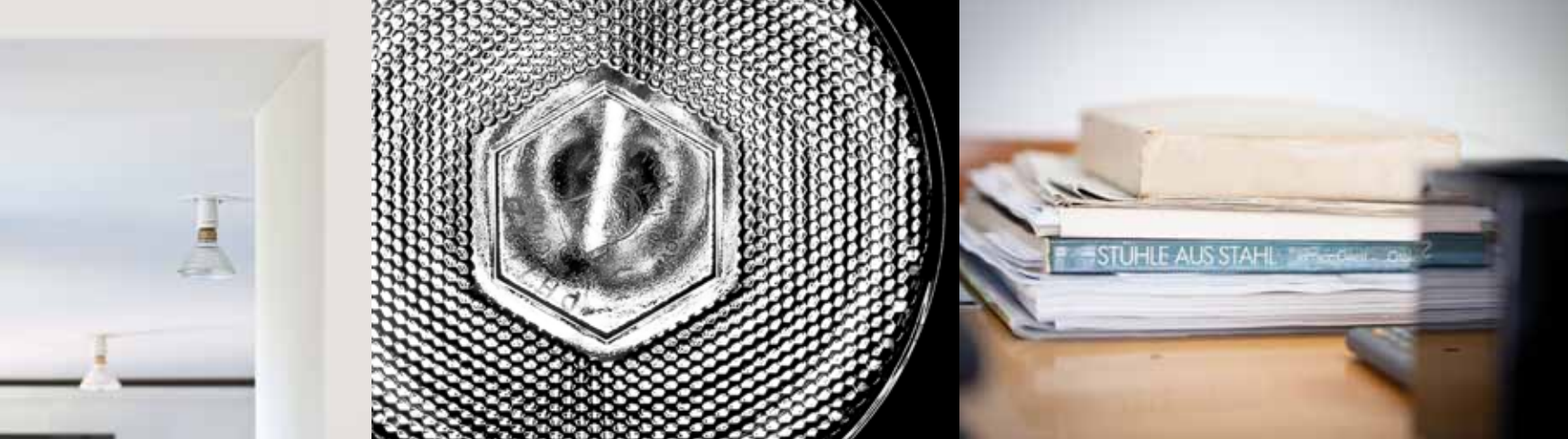
| moonen | BOUW BV
BOUWKUNDIGADVIES

Het Alessi-effect

Max van Beers is iemand die over alles een mening heeft, dat is na tien minuten kennismaking al duidelijk. Hij beklaagt zich over mensen die doen alsof ze druk zijn en over mensen die met hun partner bellen als ze in de supermarkt staan om de keuze van de groente af te stemmen. Tegen de fotograaf zegt hij: “Gelukkig, je maakt geen geposeerde foto’s, daar heb ik zo’n hekel aan.” Maar hij is net zo kritisch over zichzelf als hij een portretfoto krijgt te zien: “Heb ik echt zo’n oude kop?” Het belooft dan ook een interessant gesprek te worden met interieurarchitect Max van Beers. Wat gaat hij me vertellen over zijn samenwerking met Moonen Bouw?

Hoe is de samenwerking met Moonen Bouw ontstaan?

“Die samenwerking is al veel eerder begonnen toen Jan Moonen nog voor Hobru werkte, bijna dertig jaar geleden. Jan had een heel goede naam, je wist dat je bij hem moest zijn als het topkwaliteit moest zijn. Dat is bijna vanzelfsprekend doorgegaan toen Moonen Bouw ontstond. Voor al het werk dat ik doe in een straal van honderd kilometer rond Heerlen werk ik samen met Moonen. Er zijn nauwelijks andere aannemers die hetzelfde niveau aankunnen. Als een klant met een andere aannemer wil werken, houd ik me erbuiten, want dat is vaak vragen om ellende.”

Dat klinkt bijna ongeloofwaardig, Moonen Bouw is toch niet heilig?

“Eerlijk gezegd: twintig, dertig jaar geleden was het nog beter, werd er nog secuurder gewerkt. Maar dat kan gewoon niet meer, de tijden zijn veranderd. Je hebt met veel meer concurrentie te maken en de loonkosten zijn hoog. Ook in mijn vakgebied is het moeilijker geworden om een inrichting te maken die werkelijk een eigen, individuele stijl weergeeft. Alles wordt veel gemakkelijker gekopieerd. Maar de kwaliteit die Moonen levert, sluit geheel bij mijn visie aan.”

Waar zit dat in?

“Ze voelen veel beter dan andere aannemers aan wat mijn bedoeling is. Ik kan een tegelverdeling op papier tekenen, maar in werkelijkheid pakt dat altijd iets anders uit. En dan moet de aannemer inschatten wat het beste aansluit bij mijn bedoeling. Bij hen is dat bijna altijd zoals ik voor ogen had. Tijdens de bouw hebben we wekelijks een bespreking en daar komen kleine veranderingen uit voort. Dan ga ik naar het kantoor van Moonen en past Ron (Eversen, red.) de tekeningen aan op de computer. Dan kijkt hij met een schuin oog naar me en zegt: ‘ik denk dat Max het zo zou willen’. En dat klopt. Ik hoef niet eens iets te zeggen, hij weet het al!”

Dat komt doordat jullie op elkaar ingespeeld zijn.

“Zeker, dat ook. Ik hoef het type spots of het type stucstops dat ik wil gebruiken al niet meer te vermelden. Zij weten al precies welke ze moeten gebruiken omdat ze al jaren met me werken. Maar het gaat verder dan dat. Het is ook een kwestie van er gevoel voor hebben, snel van begrip zijn. Ik ga tijdens de bouw vaak om de twee dagen kijken, maar ik zou ook zonder problemen twee weken weg kunnen blijven. Dan ben je gewoon erg goed in je vak.”

Wordt u daarmee niet overbodig?

“Nee, dat niet. Want hoe goed ze ook zijn, er zijn altijd wel weer kleine dingen waar alleen de architect oog voor heeft. Je kunt niet alles aanleren, dan worden het trucjes die je te pas en te onpas gebruikt. Het gevoel voor verhoudingen zit een architect in het bloed. Denk bijvoorbeeld aan het ophangen van een schilderij. Het midden van een schilderij moet op ooghoogte zijn. Maar dan moet je wel rekening houden met de ruimte: zit of sta je in die ruimte? In de woonkamer hangt een schilderij dus lager dan in een hal.”

Kunnen opdrachtgevers dat wel waarderen, dat oog voor detail?

“De meesten wel. En er zijn enkele klanten die me ermee om de oren slaan! Als ik ze net leer kennen, begrijpen ze niet waar ik het over heb en zien helemaal niet wat de toegevoegde waarde is van kleine veranderingen. Gaandeweg zien ze dat er heel secuur wordt gewerkt aan allerlei details. Aan het eind van de rit zijn ze zo gespitst op kleine afwijkingen dat ze zelfs over een millimeter verschil in de muur vallen. Wacht eens even, roep ik dan. Eerst zou er een kudde buffels door je huis kunnen denderen zonder dat je het merkte en nu begin je zo? Het blijft wel mensenwerk.”

Zijn er ook mensen waarvoor u niet wilt werken?

“Bijna nooit. Ik werk alleen niet voor mensen die totaal niet open staan voor mijn ideeën en het zelf allemaal beter weten. Daar ben ik door de jaren heen ook wel harder in geworden. Ik kwam eens voor een kennismakingsgesprek bij mensen in Kerkrade. Ik zag het huis en wilde eigenlijk weer terug naar mijn auto lopen, zo smakeloos was het. Maar ik vond dat ik het niet kon maken weg te blijven, dus ik belde aan. Het was binnen nog verschrikkelijker dan buiten. De vrouw vertelde over de mooie herinneringen die ze had aan sommige spullen. Ik heb toen gezegd: ‘Dat is mijn voordeel, ik heb geen piëteit met die spullen. Er kunnen mooie herinneringen aan zitten, maar de spullen zelf zijn foeilelijk. Als jullie willen dat ik deze opdracht aanneem, betekent dat vier containers bestellen en alles de deur uit.’ Uiteindelijk hebben ze me ingeschakeld en hebben we die containers ook daadwerkelijk volgeladen. Het is me gelukt het huis wat minder lelijk te maken.”

En wat zijn de leukste klanten?

“Ik heb vrijwel geen vervelende klanten. Ik werk voor verpleegsters, maar ook voor directeurs van grote ondernemingen. Een groot deel van mijn klanten zijn mensen die zelf ook iets met vorm en ruimte hebben: architecten, grafici, bouwkundigen. Die kunnen mijn werk waarderen. Ik heb ook met veel klanten privé contact, ga met ze eten en kom bij ze thuis. Als ik zie dat de ruimte door mijn veranderingen werkelijk meer doet voor de mensen die er in wonen en leven, geeft me dat veel voldoening. Ik heb ook nooit reclame gemaakt, mensen vinden me doordat ze ander werk van me zien, of volwassen kinderen schakelen me in omdat ze hebben gezien wat ik in hun ouderlijk huis heb gedaan.”

>p.38

Project: aanbouw kantoorruimte oude burgemeesterswoning, Ransdaal.
Opgeleverd: 2006

Een project waarbij Max van Beers het gehele interieur ontwierp. Belangrijke wijziging was de verplaatsing van de oprit naar de rechterzijde van het huis, zodat deze direct aansloot op de toegang naar het huis. Veel interieuronderdelen zijn zwevend, zoals de badkamerwand en de scheidingswand tussen kantoor en woonkamer. Dat geeft een sterk ruimtelijk effect en het creëert een interessante lichtwerking. Zelfs de verbinding tussen de aanbouw en het oorspronkelijke woonhuis is min of meer zwevend door de tussenliggende patiotuin, waar het lage raam in de woonkamer uitzicht op biedt. Het ruwe betonnen plafond geeft een spannend contrast met de glad gestucte wanden.

Project: Interne verbouwing bestaand pand in klassieke landhuisstijl, Bunde.
Opgeleverd: 2010

De gehele woning krijgt een restyling naar ontwerp van Max. De centrale hal wordt gesplitst in een voorportaal en aparte hal met trappenhuis. Verder komen een aantal typerende 'Max van Beers-elementen' terug in het gemoderniseerde interieur. De spots aan het plafond en op de wanden zijn kenmerkend voor zijn interieurs. Daarnaast zijn de tegels in badkamer en toilet een handelsmerk: Max werkt altijd met deze tegels, in een formaat van 10 x 10 cm. Ook de zwevende keuken met RVS bladen is vaker in zijn ontwerpen terug te zien.

Project: Aanbouw bij bestaande woning in Brunssum.
Opgeleverd: 2009

Ook hier is de hand van Max terug te zien in een aantal aanpassingen. Zo wordt gewerkt met opvallende hoog-laag verschillen: het 3,5 meter hoge langwerpige raam benadrukt de hoogte van de aanbouw en geeft veel licht, terwijl de andere ramen juist opvallend laag zijn en tot de vloer doorlopen. Dit biedt de bewoners een mooi uitzicht op de tuin als ze in hun woonkamer zitten. Daarnaast werkt Max graag met 2 cm. hoge naden tussen vloer en wand en tussen wand en plafond. Ook hier wordt gewerkt met een zwevende wand, waarin de tv en haard volledig zijn weggewerkt. Aan de achterzijde daarvan bevindt zich de keuken.

Wat typeert uw werk?

“Ik werk graag met dezelfde spots. Als je die ziet, is het meestal een ruimte die ik heb ontworpen. Er is ook een bepaald richtbaar armatuur wat ik graag gebruik en ik heb een voorkeur voor twee soorten tegels. Ik ga altijd op zoek naar radiatoren die perfect aansluiten op de ruimte. En zo zijn er nog een aantal typerende dingen in mijn werk. In het algemeen probeer ik ruimtes te creëren waar de functie tot de kern is teruggebracht; niets leidt meer af.”

Wat stoort u bij een doorsnee gezinswoning?

“Sommige mensen zitten qua gevoel voor interieur op een 7 zolang ze nog geen kinderen hebben. Zodra ze dan kinderen krijgen zakken ze terug naar een 2 en beginnen hun huis vol te zetten met Ikea meubilair. Dan kan er ook niets kapot gemaakt worden door de kinderen. Alsof je kinderen niet kunt opvoeden en verbieden op een tafel te staan. Gelukkig zijn deze mensen in de minderheid.”

Heeft u nog tips voor Moonen Bouw en Moonen Advies?

“Pas op voor het Alessi-effect. De stukken van Alessi stonden symbool voor moderne klasse. Totdat bijna iedereen een suikerpotje of oliekannetje van Alessi op de plank had staan, amper wetend waarvoor ze het konden gebruiken. Wat ik bedoel is: zorg dat je werk bij de goede mensen terecht komt en word geen massaproduct. Het werk van Moonen is bijzonder en daar moet je zuinig op zijn.”

Op vakantie in stijl

Wil je eens heerlijk genieten van luxe en comfort? Voor de lezers onthullen Rob en Leyla hun favoriete vakantieadressen: **drie tophotels** om te relaxen en waar het interieur natuurlijk adembenemend is.

Superdecadent relaxen

Adam and Eve Hotel, Belek, Antalya (Turkije)

***** 397 kamers | 9 suites en 24 villa's | 9 restaurants
9 bars | 7 zwembaden | eigen spa

Adam & Eve heeft verschillende design awards gewonnen en er gelden allerlei superlatieven: de grootste lounge (10.000 m²), het langste zwembad (2x de lengte van een Olympisch zwembad: 109 meter) en de langste bar (96 meter) ter wereld bevinden zich allemaal hier. Met een luxe spa, prachtig ingerichte kamers en een zeer trendy privé beach club is dit hotel een echte aanrader als je van exclusief en design houdt.

Luxe, luxe en nog eens luxe

Hillside Su, Antalya (Turkije)

***** 294 kamers | 39 suites | 6 restaurants | 4 bars
2 zwembaden | eigen tennisbanen

Een 'blauwe vlag' privéstrand, een zwembad met onderwater muzieksysteem, een eigen winkelgebied met kapper en de meest hippe bars: hier zijn alle ingrediënten aanwezig voor een luxe vakantie om te kijken en bekeken te worden. Op de vijfde etage van het hotel is een restaurant waar je je ogen uitkijkt, het uitzicht is werkelijk fantastisch.

Mediterrane sferen

Lopesan - Costa Meloneras Resort, Gran Canaria

*****+ 1136 kamers | 116 suites | 5 restaurants
4 bars | 4 zwembaden | casino

Het Costa Meloneras Resort ligt direct aan zee en enkele meters van natuureservaat Dunas de Maspalomas. Dat levert een prachtig plaatje op en heerlijke temperaturen gedurende het hele jaar. Een echte aanrader dus als je de Nederlandse kou in de winter een weekje wilt ontvluchten. Het resort heeft een heerlijke spa en een casino voor het geval je een gokje wilt wagen. Het Ambassador restaurant is van uitstekende kwaliteit met eigen creatieve gerechten, gebaseerd op de authentieke Canarische keuken.

“Ik ben en blijf een leiderstype.”

Een man die 60 tot 80 uur per week werkt, zeer gedreven is en altijd nóg beter wil worden. Kan zo'n man ontspannen? Is dat eigenlijk wel een leuke man om mee te leven? Het blijkt te kunnen. De controle die Rob Moonen op zijn werk wil en moet hebben, durft hij thuis los te laten.

Ik ontmoet hem thuis met zijn gezin. Het is lekker weer, dus we zitten buiten. De kinderen Aylin en Kayra gaan onvermoeibaar van de glijbaan, totdat het echt bedtijd is. Rob heeft een biertje voor zijn neus. Ik bespeur niets gejaagds of ongeduldigs bij Rob.

Hoe verschilt de privé-Rob van de werk-Rob?

“Op kantoor ben ik heel netjes, alles moet op zijn plek liggen. Thuis ben ik juist vrij laks met opruimen. Goten schoonmaken en het terras schrobben doe ik niet. De glijbaan voor de kinderen? Denk maar niet dat ik die gemaakt heb. Dat soort dingen laat ik graag aan een ander over. Thuis besteed ik aandacht aan mijn gezin, daar ligt de focus. Ook al werk ik hard, ik ben er bijna elke avond om met Leyla en de kinderen te eten. Ik breng Aylin dagelijks naar school en zaterdag naar het dansen. Ook de donderdagavond breng ik met mijn gezin door. Dat is belangrijk voor me.”

Dat klinkt als een zeer uitgebalanceerd leven.

“Daar zorgt Leyla wel voor. Ik heb wel de neiging om door te schieten en mezelf te verliezen in mijn werk. Zij trapt dan op de rem en herinnert me eraan dat werk niet het enige is waarvoor ik leef. Een burnout zal ik daarom niet snel krijgen. Het sporten helpt daarbij ook goed: ik heb wekelijks keeperstraining en 's zondags speel ik een wedstrijd met FC Hoensbroek. Dan denk ik even nergens anders aan.”

Dat je een keeper bent zegt ook iets over je karakter: iemand die overzicht en controle wil hebben.

“Ja en dan ook nog aanvoerder hè. Ik ben en blijf een leiderstype. Ik houd ervan mensen te instrueren, lijnen uit te zetten. En af en toe schelden op de scheidsrechter, dat hoort erbij. Het heeft ook iets te maken met een aparte positie innemen binnen het team, er is maar één keeper in een elftal. Eigenlijk ben ik te klein om keeper te zijn, dus ik moet extra hard werken: sneller lopen, hoger springen, beter anticiperen. Dat past ook bij me: liever iets doen dat moeilijk is en heel hard moeten werken dan de makkelijke weg kiezen. Ik vind Iker Casillas (de keeper van Spanje, red.) daarom ook een inspiratie: hij is voor een keeper aan de kleine kant. Maar hij doet het toch erg goed, omdat hij lekker brutaal is.”

Dus als je een ander vak had moeten kiezen, wist je het wel.

“Ja, dan had ik graag profvoetballer willen worden. Het heeft er ook een tijdje in gezeten. Ik deed de jeugdopleiding bij MVV en was zes wedstrijden reservekeeper voor het eerste team van MVV, waarbij Jan van Grinsven toen nog keeper was. Toch heb ik uiteindelijk nooit één minuut betaald voetbal gespeeld. Dat vind ik nog steeds jammer. Gelukkig namen mijn ouders het volgen van een opleiding heel serieus, dat kreeg altijd voorrang. Na de havo heb ik mts bouwkunde gedaan en daarna algemene bouwkunde op de hts, gevolgd door een aannemerscursus. Ik had dus een heel mooi alternatief.”

Het laat ook zien dat je niet alles kunt bereiken, ook al werk je nog zo hard. Kun je dat accepteren?

Ik weet dat ik niet alles in de hand heb, maar het weerhoudt me er niet van om die lat hoog te blijven leggen. Ik denk ook altijd achteraf: hadden we het niet zus of zo moeten doen? Ik ben niet snel tevreden, voel me overal verantwoordelijk voor. Alles is dus ook mijn schuld. Het zijn de typische eigenschappen van een perfectionist.

Is er wel eens een moment geweest waarop dat perfectionisme je helemaal niets hielp?

Leyla's bevalling van Kayra was moeizaam en het zag er even slecht uit. Op dat moment kwam er grote paniek over me heen, alles stortte in. Gelukkig kwam het allemaal goed, maar na de bevalling hebben we eerst een uur wezenloos voor ons uit zitten staren. Ik realiseerde me hoe belangrijk dit voor ons was terwijl ik er totaal geen controle over had.

Wat wil je dat Aylin en Kayra over je zeggen als ze volwassen zijn?

Dat ik ze nooit geremd heb in hun ontwikkeling, dat ze hun eigen weg mochten vinden. We geven ze natuurlijk bepaalde waarden mee met onze opvoeding, maar verder willen we dat ze doen wat hen gelukkig maakt.”

Naar de dokter zonder zenuwen

“Kijk, dit vind ik het mooiste deel van het pand. De entree en de hal zijn zo uitnodigend doordat ze heel ruimtelijk en licht zijn. Het geeft helemaal niet dat benauwende effect wat je bij veel huisartsen ziet.” Harry Bastiaens is duidelijk trots op zijn huisartsenpraktijk aan Avenue Céramique in Maastricht, die gecombineerd wordt met Apotheek Medsen, waarmee hij voorheen ook een pand deelde. Lichte kleuren, de vloeiende overgang van apotheek naar huisartsenpraktijk, de gebruikte materialen: het roept inderdaad niet de lichte spanning op die normaal gesproken met een doktersbezoek gepaard gaat.

Bastiaens neemt ons eerst mee naar zijn spreekkamer om wat meer te vertellen over de verbouwing zelf. “Dat was in twee maanden gepiept. Het project was goed voorbereid en als het dan eenmaal loopt, loopt het goed. In de bouw is het bijna vanzelfsprekend dat het niet gaat volgens planning. Dat is het grote voordeel van Moonen Bouw: daar lukt het dus wél om op tijd op te leveren. Het ontwerp komt van Moonen Bouwkundig Advies, dus ze wisten precies hoe ze het moesten maken. Je moet je als opdrachtgever wel realiseren dat in zo’n project heel veel mankracht gaat zitten. Als je het goed geregeld wilt hebben, kost dat tijd en dus geld. Daar krijg je kwaliteit en snelheid voor terug.”

Werken volgens afspraak is heilig bij Moonen. “Elke week hadden we op een vaste tijd en plaats bouwbespreking. Alle afspraken die je dan maakte, werden direct uitgevoerd. Als we sommige dingen toch anders wilden, werd dat niet allemaal klakkeloos doorgevoerd. Voor- en nadelen werden toegelicht en Rob kwam op eigen initiatief met andere oplossingen, die architectonisch gezien beter waren. Dat werkte erg goed. Ik raad Rob Moonen dan ook aan om het persoonlijke contact vast te houden. Ook in het bouwteam moeten altijd enkele mensen zitten die de klant al kennen. Als je een compleet nieuw team stuurt, voelt de klant zich wat verloren.”

De samenwerking met Moonen gaat ver terug. “Jan Moonen heeft al drie keer mijn huis verbouwd en al eens eerder een praktijk gebouwd. Ik heb dan ook geen ander overwogen, ben gewoon altijd erg tevreden. Het is één keer voorgekomen dat ik een aanpassing heb teruggedraaid. In onze woonkamer hadden we een oude, klassieke erker. Daar hadden ze toen een nieuwe, moderne koof in gemaakt. Dat vond ik toch niet passen en heb ik er dus weer uit laten halen. Ja, dat geldt voor iedere aannemer, ook bij Moonen: je moet als opdrachtgever wel op blijven letten en je eigen wensen helder voor ogen houden.”

We laten ons rondleiden door Bastiaens. Hij wijst ons op details als de aluminium strips langs de vloeren die het patroon accentueren: “Daar is het hoekig en hier is het rond, omdat de balie ook rond loopt”, op de mooie lichtinval door de gebruikte interieurelementen: “Mooi hè, bij die hoge plafonds” en op het imposante Climarad systeem, dat zorgt voor de klimaatbeheersing en luchtverversing: “Dat komt natuurlijk heel nauw in deze omgeving”. Bastiaens is niet de enige die onder de indruk is van het resultaat. “Laatst kwam een tandarts langs met de vraag of hij wat foto's mocht maken. Dit gebouw toont aan dat een huisartsenpraktijk niet klinisch hoeft te zijn.”

06:00

Een dag uit het leven van Rob Moonen

06:30

Opstarten en voorbereiden van de dag.

08:30

Een dagelijkse gewoonte: mijn dochter Aylin naar school brengen

09:00

Vroege vergadering met Jérôme Meertens van More die adviseert over onze ISO-certificering.

11:00

Overleg met klanten in Heerlen, die hun huis laten verbouwen voor wat meer comfort op hun oude dag.

11:15

De telefoon blijft gaan met allerlei vragen tussendoor: dat hoort erbij als je in de bouw werkt.

12:00

Bespreking van schadeherstel-opdracht met een klant.

14:00

Werkoverleg bij de Oogkliniek in Maastricht: veel tijdsdruk, dus geen ruimte voor onduidelijkheden.

15:30

Ik adviseer collega-aannemer B&B Bouw over een constructie.

17:30

Overleg met mijn vader over de planning van morgen.

09:30

Overleg met Ron en Mario, die samen met mij en Rik het bouwkundig advies voor hun rekening nemen.

10:00

Hoog tijd om op pad te gaan, mijn agenda staat bomvol met afspraken.

10:30

Op bezoek bij constructeur Storms, die mij ondersteunt bij een van mijn projecten.

12:30

Morgen starten we hier met een overkapping, dus we spreken het project goed door.

13:00

Meestal neem ik geen tijd om te lunchen, maar dit keer neem ik het ervan!

18:00

Snel naar huis, want het avondeten is een dagelijks ritueel voor ons gezin. Dan nemen we gezamenlijk de dag door. Daarna ga ik naar zakensociëteit de Siter. Deze avond staat er een schildersessie op het programma.

23:00

Terug naar huis, mijn dag zit erop, nu lekker slapen.

00:00

Beluga

"Het gebouw van Beluga vind ik een van de mooiste gebouwen in Limburg. Zowel aan de Maaszijde als aan de pleinzijde past het in de omgeving en het straalt de klasse uit die je mag verwachten."

Voordat u gaat bouwen

Tips van Rob

- ▶ Zet de voor- en nadelen van je huis vooraf op papier. Dat maakt het makkelijker om je woonwensen helder te krijgen.
- ▶ Hang een prikbord bij de keukentafel en hang daar je favoriete interieurideeën, foto's, kreten en schetsen op. Kijk er regelmatig naar en verwijder wat je begint te vervelen. Alleen de beste ideeën blijven dan over.
- ▶ Als je een nieuw huis hebt gekocht, ga dan niet meteen verbouwen als het niet echt nodig is. Als je er eerst een half jaar gaat wonen, weet je veel beter wat je wilt: aan de voorzijde of de achterzijde van het huis de slaapkamer, een grotere keuken of een grotere tuin? Is het niet mogelijk om er direct na aankoop te gaan wonen, maak dan weloverwogen keuzes en overhaast de ontwerp- en planfase niet.
- ▶ Maak een compleet financieel plaatje van de verbouwing. Met een offerte van de aannemer ben je er meestal nog niet. Zaken als een elektraplan, airco of andere technische voorzieningen, inbouwkasten en het aanpassen van de tuin worden vaak vergeten.

Van Bastisch

Herinnert u het zich nog: het doelpunt van Marco van Basten in de finale van '88 van het EK? Het is Robs favoriete doelpunt aller tijden: "Je verwacht het niet, je denkt: die bal gaat uit. En dan volgt dat prachtige, hoge schot. Fantastisch!"

We doen het met Moonen of we doen het niet

Wimbledon, Roland Garros en de Paralympics: Sharon Walraven heeft het allemaal meegemaakt. Ze speelt op topniveau rolstoeltennis, zowel single als dubbelspel. Dat betekent veel reizen en overnachten in hotels. Ongeveer zes maanden van het jaar brengt ze in Brunssum door, waar ze met partner Ellen in een ruim huis met dito tuin woont. Voorzien van een aanbouw...gemaakt door Moonen. >

Waar Moonen het vaak moet hebben van mond-tot-mond reclame, was dat bij Sharon en Ellen anders. “We hebben contact opgenomen met Rob toen we een advertentie zagen in een blad. Rob vertelde later dat hij eigenlijk nooit adverteert en we kwamen er al pratende achter dat we veel gemeenschappelijke kennissen hadden. Het was dus wel bijzonder dat we hem zo leerden kennen en niet via-via.

In eerste instantie maakte ons huis deel uit van een saneringsproject van de gemeente, de grond waarop ons huis stond zou vervuild zijn. Omdat de grond dan volledig afgegraven moest worden, dachten we aan een kelder onder het huis. Uiteindelijk bleek dat onze grond niet gesaneerd hoefde te

worden. Dat veranderde de plannen ook behoorlijk: van een kelder zijn we overgestapt naar een aanbouw. Uiteindelijk hebben we er twee jaar over gedaan voordat we echt begonnen met verbouwen.”

Hall of fame

We beginnen met de rondleiding in de hal, die vol staat met de meest uiteenlopende prijzen. Bekers, schalen, kristallen vazen in een vitrinekast en aan de wand medailles en foto's van de belangrijkste overwinningen. In één oogopslag wordt duidelijk dat we hier met een gedreven topsporter te maken hebben. “Het begint nu echt uit te puilen, terwijl we al regelmatig wat oudere prijzen naar zolder brengen. Ik vrees dat we nog wat strenger

moeten worden.” Dan pakt Sharon vol trots de Wimbledon-schaal, de eerste grandslamtitel die ze samen met Esther Vergeer binnenhaalde voor hun dubbelspel. “Dit is wel een van de meest bijzondere prijzen, samen met de medailles van de Spelen.”

Eigenwijs

Dan komen we in de woonkamer, die overloopt in keuken en aanbouw met een extra zithoek en werkplek. De haard en de grote raampartij geven de ruimte karakter en sfeer. “We hebben veel gehad aan Robs advies. Hij stelde voor bij mijn werkplek een raam te maken voor extra lichtinval. Het is nu erg prettig om er te werken, ik zit er veel. Dit hoekje was een idee van Ellen,

zodat we aan tafel kunnen zitten met uitzicht op de tuin. Eerst vond Rob zo’n knik in de ruimte maar niks, maar achteraf gaf hij ons gelijk. Hij bedacht het zwevende tafelblad, zodat ik met mijn rolstoel makkelijk kan aanschuiven. We ontbijten er nu dagelijks en het is een van onze favoriete plekken in huis.” Ook in andere opzichten hebben Sharon en Ellen zich niets laten aanpraten. “We zijn best eigenwijs geweest: Rob houdt van grijs, maar we wilden liever een warmere kleur. Verder raadde Rob aan om het schuurtje van Trespa in grijs uit te voeren, maar dat hebben we in blauw gedaan. Daar heb ik wel spijt van, we zijn dat blauw nu al zat.”

“We zijn best eigenwijs geweest.”

Kunst aan de muur en Gijs in de tuin

De kunst aan de muur heeft alles met Sharon te maken. “Lou Thissen en Fred Sochacki hebben van 25 bekende Limburgers schilderijen gemaakt en dus ook één van mij. Toen ik de schilderijen ging bekijken, was er maar één die me echt aansprak. Dat bleek mijn schilderij te zijn! Het hart is een duidelijk symbool: ik heb twee zware hartoperaties ondergaan. Ellen vond het zo bijzonder dat ik mezelf erin herkende, dat ze hem heeft gekocht. Ze ziet er steeds weer nieuwe dingen in.”

De tuin is door Ellen aangepakt. “Het eerste wat ik doe als ik thuis kom van een verre reis, is koffie drinken in de tuin. De koffie is in veel landen niet te drinken. De tuin geeft me sowieso veel rust: Ellen heeft me besmet met haar hobby tuinieren. Ik doe alles wat met de vijver te maken heeft. We hebben ook een huisdier: Gijs de schildpad. 's Winters is hij bij ons binnen, in de zomer buiten bij de vijver. Als hij honger krijgt, komt hij naar de achterdeur.” Gijs heeft helaas cameravrees en laat zich niet zien tijdens ons bezoek.

***“Ellen mist Jan
en zijn mannen nu de
verbouwing voorbij is.”***

Geen stress

Sharon hoeft voorlopig geen verbouwing meer. “Het is toch een hele onderneming. Maar Ellen mist het gezelschap van Jan en zijn mannen en zou hen graag weer over de vloer hebben! Gelukkig nemen ze je bij Moonen echt alles uit handen, dus je hebt veel minder verbouwingsstress. En je ziet het als je een huis binnenkomt dat zij onder handen hebben genomen: dit is een Moonen-huis. Maar eerlijk is eerlijk: de prijs is daar ook naar. Toen we ons nog aan het oriënteren waren, heb ik gezegd: we doen het met Moonen of we doen het niet. De manier waarop ze werken, het weloverwogen advies, de afwerking: dat maakt het de moeite waard. Toen ik mijn manager

vertelde dat ik ging verbouwen tijdens de voorbereidingen voor de Paralympics, zag hij dat helemaal niet zitten. Hij was bang dat ik me dan niet op het sporten zou kunnen focussen. Totdat hij hoorde dat Moonen de verbouwing deed, waarmee hij zelf ook ervaring had. Toen was hij er gerust op.”

“Alle verbeterpunten komen vanzelf boven.”

Rob Moonen en Jérôme Meertens
over veiligheid en kwaliteit.

Sinds begin 2010 is Moonen Bouw en Moonen Bouwkundig Advies volop bezig met veiligheid en kwaliteit. Er zijn veiligheidstrainingen zoals VCA en BHV gevolgd en alle materialen zijn gekeurd. Daarnaast wordt volop gewerkt aan vaktechnische opleidingen en trainingen. Veel bedrijven starten een dergelijk traject omdat hun opdrachtgevers dit als eis stellen. Maar Rob Moonen koos uit eigen beweging voor een optimalisatietraject.

Rob Moonen: “Als je met kwaliteit en veiligheid aan de slag gaat, kijk je heel precies hoe je werkt en welke stappen je doorloopt. Het helpt ons om onze verbeterpunten helder te krijgen en daardoor uiteindelijk de klant nog beter van dienst te kunnen zijn. Wij hebben dat gedaan met Jérôme Meertens, adviseur van More advies training & opleiding. Ron Eversen besteedt hier als KAM-coördinator vanuit Moonen veel aandacht aan. Mede dankzij Ron en Jérôme hebben we het kwaliteits- en veiligheidscertificaat weten te behalen voor Moonen Bouw en voor Moonen Bouwkundig Advies.”

Jérôme Meertens: “Beide certificaten zijn voor opdrachtgevers van belang, of het nu particulieren of bedrijven zijn. Een veiligheidscertificaat is een garantie dat er zodanig wordt nagedacht en gehandeld dat de

veiligheid van alle medewerkers tijdens het bouwproject zo goed mogelijk is geborgd. Een kwaliteitscertificaat zorgt ervoor dat alle afspraken worden nagekomen en dat men zich houdt aan geldende wet- en regelgeving.”

Het traject heeft geleid tot het opstellen en invoeren van een organisatiehandboek. Hierin zijn alle veiligheids- en kwaliteitsstappen opgenomen. Jérôme Meertens: “Denk dan niet aan een heel dik log boekwerk. Het is een heel praktisch en makkelijk te hanteren handboek geworden, waarin iedereen binnen Moonen Bouw en Moonen Bouwkundig Advies zich kan herkennen.” Rob Moonen: “Alles ligt vast, je kunt het zo gek niet bedenken. Daarmee haal je veel onduidelijkheid weg: voor de medewerker, voor de opdrachtgever en bijvoorbeeld ook voor onze leveranciers.”

Uiteindelijk is het handboek beoordeeld door een onafhankelijke certificatie-instelling die na goedkeuring het ISO9001: 2008- (voor kwaliteit) en het VCA** 2008/5.1-certificaat (voor veiligheid) heeft verleend. Jérôme Meertens: “Het is een mooie prestatie, dus ik feliciteer Rob en al zijn medewerkers dan ook van harte met het behalen van deze certificaten.”

De wasvrouw
Lucy Moonen

Spoorstraat 64-66
6361 XZ Nuth

t (+31) (0)45 528 52 00
f (+31) (0)45 528 57 78

www.moonenbouwbv.nl
info@moonenbouwbv.nl

moonen | BOUW BV
BOUWKUNDIGADVIES